

Ağamir CAVAD

MƏSNƏVİ

(poemadan fraqmentlər)

Sözün niqabını çəkib üzündən,
Allahın adıyla başlayıram mən.
Sözün qüdrətinə olaraq hakim,
"QI" deyib dünyanı yaratda Rəbbim.
Sözdür rəbbimizin odlu nəfəsi,
Sözülə tanıdır Tanrı hər kəsi.
Söz ilə ruhuna qatdı məhəbbət,
Dünya cana gəldi, etdi hərəkət.
Odur məhəbbətsiz bu həyat heçdir,
Sözsüz, hərəkətsiz kainat heçdir.
Tanrının ruhundan qüvvət alıb can,
Eşq ilə, söz ilə yaşayır insan.
Şahların önündə duraraq mətin,
Nizami söylədi sözün hikmətin.
Tanrıya qaldırdı məzlum bəşəri,
Nəsimi kəlamı - sözün hünəri.
Eşqinin həsrəti yaxdı hər kəsi,
Füzulu qəzəli - sözün sevgisi.
Sözlə cilalanır hökmdar tacı,
Xətai qılıncı - sözün qılıncı.
Söz ilə açıldı dünyanın donu,
Baxıb biz də olduq sözün vuruğunu.
Sözün şəkər dadı, zəhər dadı var,
Sözdən hər xəstəyə bir dərman olar.
Zamanı zamandan böyükdür sözün,
Bətində qoruyar ocağın, közün.
Sözün biləyində haqqın qüdrəti,
Təsdiqə səsləyir bəşəriyyəti.
Sözün xislətində Tanrı gücü var.
Bu dünya bir sözlə pərvəriş tapar.
Yalan söyləməkdən uzaq ol, çəkil,
Hər sözün yerini, məqamını bil.
Ucuz söz söyləyən hörmətdən düşər,
Ali söz insana şöhrət gətirər.
Dünya söz üstündə tutubdur qərar,
Bətində yaxşı da, yaman da yaşar.
Bir sözdə eşq var, bir sözdə nifrət,
Hər biri bir dərdə məlhəmdir, fəqət.
İlahi od vardır sözün canında,
Odur ki, ruh kimi gəzib qanında
Vicdana səsləyər hər bir insanı,
Sözdən güclü qüvvə dünyada hanı?
Sözlə dağa qalxır dünyanın ahı,
Dünəni söz olub, sözdü sabahı.
Zamanın kələfi sözün əlində,
Min naxış toxuyur Tanrı dilində.
Təbiətin dili - Tanrının dili,
Sözün əlindədir qıfılın dili.
Söz ilə açılar dünyanın sirri,
Sözlə ayırtıq xeyirlə şəri.
Hər sözün öz yeri, öz məqamı var,
Hər sözün sınağı, imtahanı var.
Ən böyük sirt gizlər hər kiçik əsər,
Bu sirri söz sehrin duyanlar bilər.
Qurmaq istəsən bir əbədi binə,
Gərək baş vurasan sözün sehrinə.
Dinlə ki, sehr var musiqisində,
Yox olar qəlbindən qəzəb də, kin də.
Yox olar dünyanın ağrı-acısı.
Başı uca edər sözün ucası.
Uca söz mülkündə Tanrı nuru var,
Orada dahilər tutubdur qərar.
Onların hər sözü canlı sənətdir,
Onların zamanı əbədiyyətdir.
Rəbbim, qələmimə ilahi güc ver,
Uca söz mülkündə mən də tutum yer.
Dolsun ürəyimə dünyanın varı,
Səni sənə layiq vəsf edim barı.

SÖZ ÖMRÜ

Sözə dəyər verən və sözün dəyərləndirdiyi şairlərə

SÖZÜN HAVASI

Sözün də havası vardır, a qardaş,
Bənzəri var bir az saz havasına.
Sözün havasına qolumu açdım,
Qələm oynadıram söz havasına.

İnsan dünyasına dünya gəlir dar,
Hər dünya bir kəlmə sözlə yaşayır.
Sözün də insantək ruhu, canı var,
Söz də nəfəs alır, söz də yaşayır.

Dünyada hər insan sözlə alır ad,
Söz qoşub bulaqtək qaynayıram mən.
Sözün havasına açıram qanad,
Sözün havasına oynayıram mən.

Qoşulub sözlərin fikir köçünə,
Dünyanın yükünü daşıdım elə.
Sözün havasını çəkib içimə,
Sözlə nəfəs alıb yaşadım elə.

Sözlə dilə gəlib çeşidi, rəngi,
Dünyanın ürəyi söz ilə dinib.
Sözün musiqisi, sözün ahəngi
Sözün havasının üstə köklənib.

Qəmə köklənəndə sözün nəvası,
Sarı sim üstündə çağlayıram mən.
Ruhu oynadanda "Cəngi" havası,
Düşmənin yolunu bağlayıram mən.

Söz sehiri qəlblərin yolunu açıb,
Ürəklər oxşayır söz havasını.
Tanrının sözüylə qolunu açıb,
Dünya da oynayır öz havasını.

SÖZÜN SƏRRAFI

Dünyanın sabahı söz ilə gülər,
Sözlə ayırtıq xeyiri, şəri.
Dünyanı çiyində daşıya bilər,
Düzgün veriləndə sözün dəyəri.

Kim qiymət veribdi söz gövhərinə?
Sözdür qiymətini verən hər kəsin.
Ən dərin dəryadır sözün dəryası,
Ən zəngin xəzinə - söz xəzinəsi.

Könüllər söz ilə verir bəhər, bar,
Sözü cilalayır ürəyin safı.
Qızıl qiymətinə sözü oynadar,
Sözə dəyər verər sözün sərrafı.

Sözün cəvhərində Tanrı nuru var,
Sözdür könülləri işıqlandıran.
Sözün ürəyində göyün sirri var,
Sözlə bu dünyanı tutubdu Quran.

Söz ilə parlayar haqqın günəşi,
Söz əhli savabı, günahı izlər.
Dünyanın torpağı, suyu, atəşi,
Bətində gizləyər ilahi sözlər.

Min illik ocaqdan küllü sovrur,
Kül altı qor olan közü dirildər.
Şairlər hər sözə min naxış vurur,
Sözə həyat verər, sözü dirildər.

Dünya dəyərini sözlə alıbdir,
Hər söz dünya boyda oddur, ocaqdır.
Dünyanı ilahi söz yaradıbdır,
Söz də bu dünyanı yaşadacaqdır.

SÖZDÜ

Söz üstündə meydan quran,
Cövlan edən fələk sözdü.
Halal-haramı ayıran
Mərd əlində ələk sözdü.

Söz dünyanın yaraşığı,
Saf üzlərin saf işığı.
Sazla dinər haqq aşığı,
Mizrab sözdü, bilək sözdü.

Sütək səfidi sözün xası,
Təmizləyər ürək pasını.
Sözdü körpə qığıltısı,
Qundaq sözdü, bələk sözdü.

Sözsüz dünya pərən-pərən,
Söz söyləyər haqqı görün.
Yara yardan xəbər verən
Səba yeli - külək sözdü.

Dünyanın ilk ehkamı söz,
Əvvəli söz, davamı söz.
Göyün yerə salamı söz,
İnsan sözdü, mələk sözdü.

SÖZÜN İŞİĞİ

Söz aqlım, hikmətim, cəsarətimdir,
Sözlə yüksəlirəm günəşə, aya.
Söz ali sevgimdir, məhəbbətimdir,
Sözü qısanırım ulu Tanrıya.

Söz ulu Tanrıdan gələn baratdı,
Pənah aparmışam sözə ahımla.
Tanrı sözü ilə dünya yaratdı,
Mən dünya fəth etdim söz silahımla.

Söz məni mən kimi yaradıb, qurub,
Sevən ürəyimdə yanar göz olub.
Ruhum aclığını sözlə doydurub,
Çörəyim söz olub, suyum söz olub.

Tapdım haqq yolunu səbr, dözümlə,
Yol gedən əqlimdə, kamalımdı söz.
Qurub yaradıram eşqim, sözümlə,
Əməlim, işim - söz, amalımdı söz.

Haqqımı sözümlə arayıram mən,
Sözlə çağlayaram, sözlə coşaram.
Ruhumu söz ilə qoruyuram mən,
Sözümlə diriyəm, sözlə yaşaram.

İnsanı daşla yox, sözlə çəkirəm,
Tərəzim, ölçümdü, mizanımdı söz.
Sözlə beyinlərdə fikir əkirəm,
Tövratım, İncilim, Quranımdı söz.

Söz ilə göyərər ürəkdə muraz,
Sözdən od alaraq alışıq ocaq.
Sözü qılınc ilə öldürmək olmaz,
Sözü haqq söz ilə kəsərlər ancaq.

Haqdan güc alaraq hər an yüksəlib,
Sözün hökmü ilə qurulanda taxt.
Sözdən kərpic-kərpic bina tikilib,
Söz ilə hörülən uçulmaz heç vaxt.

Yaxşını yamandan sözlə seçirəm,
Sözdür qiymət verən xeyirə, şəərə.
Fikir körpüsünü sözlə keçirəm,
Sözüm haqq sözütlək düşüb dillərə.

Payladım sözümlə mən varaq-varaq,
Görənlər dedilər ozan, aşığıdır.
Sözüm yolum üstə nur saçan çıraq,
İlahi sevgidən doğan işığıdır.

Üfürdüm haqq ilə alışan közü,
Sözümdə zərrəcə şəer qalmayıbdır.
Qəlbimi doldurub Allahın sözü,
Orada şeytana yer qalmayıbdır.

Sözdə İsa ruhu - güc var, qüvvə var,
Dünyanı aqlatmaq, güldürmək olar.
Söz ilə ölünü diriltmək olar,
Söz ilə dirini öldürmək olar.

Bəxtimə yazılan yozum işığıdır,
Üzümdə haqq nuru daşıyıram mən.
İmanım işığıdır, sözüm işığıdır,
İşıqlı söz ilə yaşayıram mən.

SÖZÜN ÖLÇÜSÜ

Sözdür bu dünyada ən dəqiq əyar,
Hər sözün ölçüsü, öz imanı var.
İmansız qəlblərin dərdin daşıyır,
İnəmə çağırır sözün imanı.

Bətində gəzdilər iman, dini,
Bəslər torpağında min illik dəni.
Haqq sözün qüdrəti dağıdar çəni,
Yolları azdırır sözün dumanı.

Hər daşda, qayada ləpirlər, izlər...
Bəşərin keçdiyi zamanı izlər.
İnəmə səsləyər işıqlı sözlər,
Fikrə kölgə salar sözün gümanı.

Dağların zirvəsi ahı ödürər,
Kasıbın haqq səsi şahı öldürər.
Amansız yalanlar ruhu öldürər,
Ürəyə ruh vürər sözün amanı.

Dünya söz bağında aparıb biçin,
Əsrdən əsrə daşıyar köçün.
Bu günün sözünü göyörtmək üçün
Tarixə üz tutar sözün zamanı.

Sözün haqq işığı zülməti yarar,
Ədalət qəlblərə gətirər bahar.
Yaxşı söz yamanı yaxşılaşdırar,
Yamanı dağlayar sözün yamanı.

HƏRƏ BİR SÖZ DEYƏR

Ömrün keçidləri dolanbac küçə,
Tələsmə, yolunu özünsən keçən.
Ürəyin istəyi nəfəsdən keçər,
Tamah bir söz deyər, çörək də bir söz.

İblisə uyanlar kələyin əkər,
İnsanlıq şeytanın biləyin bükər.
Hərə öz gücünü meydana çəkər,
Günəş bir söz deyər, külək də bir söz.

Necə yaranıbdır bu dağ, bu düzən?
Kimdi ulduzları nizama düzən?
Taparmı Tanrının sirtini gəzən?
Dünya bir söz deyər, fələk də bir söz.

Sınaq meydanıdır gəzdiyin cahan,
Səni imtahana çəkər hər bir an.
Seçim qarşısında durub baxarsan,
Şeytan bir söz deyər, mələk də bir söz.

Hər ürək sevgidən bir ocaq çatar,
Görüş yerlərində doğular bahar.
Göz-gözə dayanıb susar baxışlar,
Ağıl bir söz deyər, ürək də bir söz.

Bu cocuq dünyanı bələyər keçər,
Anatək xoş sabah diləyər keçər.
Yaxşını, yamanı ələyər keçər,
Zaman bir sız deyər, ələk də bir söz.

SÖZ MƏQAMI

Tarix sözlə dağ üstünə dağ çəkir,
Daş üstünə iz salan hər ləpir - söz.
Söz döyüşü pəhləvan söz istəyir,
Söz meydana, bu meydana gətir söz.

Dəyirməndən diri çıxan sözdü dən,
Söz ruzudu, söz Qurandı, söz Vətən.
Min il sonra göyərməkçün yenidən
Öz toxumun ürəklərə səpir söz.

Bu dünyaya sözdü gələn birinci,
Söz Tanrıdan xəbər verən bir inci.
Qan kəsilər çəkəndə söz qılıncı,
Sipər sözdü, papaq sözdü, çətir söz.

Haqqı sevən hər ürəkdə söz yanar,
Dünya sözlə yatıb, sözlə oyanar.
Daş ürəklər nə anlayar, nə qanar,
Qədərbilməz nə bilir ki, nədir söz?

Dur qələm çək qəm gətirən hər dəmə,
Haqq sözünü gətir hər gün gündəmə.
Haqq səsini küyə qatıb söz demə,
Məqamında sükut sözdü, səbir söz.

Şairliyin göydən gələn baratdı,
Hər kəlamın haqqa gedən bir addım.
Bir söz ilə Tanrı dünya yaratdı,
Ay Ağamir, dünya boyda de bir söz.

(Davamı 9-cu səhifədə)

(Əvvəli 8-ci səhifədə)

SÖZ BAYATILARI

Varaqda yazım qaldı,
Ocaqda közüm qaldı.
Keçdi böyük zamanı,
İlahi sözüm qaldı.

Odum var buz içində,
Alışdım köz içində.
Kükrədi söz dəryası,
Boğuldum söz içində.

Söz ilə qurdum binə,
Gəldim imana, dinə.
Bir ömür yol gedirəm,
Bir haqq sözün eşqinə.

Bağımı bağ etdi söz,
Dağımı dağ etdi söz.
Sözüm üzümə güldü,
Üzümü ağ etdi söz.

Çiçək kimi bitdi söz,
Bülbül kimi ötdü söz.
Sözün eşqinə düşdüm,
Məni Məcnun etdi söz.

Ağ çəkdi, qara çəkdi,
Bir xoş güzara çəkdi.
Söz məni azad etdi,
Söz məni dara çəkdi.

Qara qızın sevdası,
Ala gözün sevdası.
Yandırır yaxdı məni
Şirin sözün sevdası.

Qeyli-qaldı dünyada,
Duzdu, baldı dünyada.
Bir sehrlı söz dedim,
Sözüm qaldı dünyada.

Ocağa, közə gəldim,
Doğruya, düzə gəldim.
Bir söz işiq yandırdı,
İlahi sözə gəldim.

Yandım nazlar içində,
Ala gözlər içində.
Arı kimi bal yığıdım
Şirin sözlər içindən.

Bəxtimi yazdı fələk,
Yolumda əsdi külək.
Bir günlük eşq yaşadım,
Söz - çiçək, mən - kəpənək.

İzim ellərdə qaldı,
Gözüm güllərdə qaldı.
Bir şirin nəğmə ötdüm,
Sözüm dillərdə qaldı.

Sözüm ilahi yoldu,
Gah boşaldım, gah doldum.
Söz kimi şaxələndim,
Söz kimi bütöv oldum.

Ötdü dumanım, çənım,
Səpdim, cüçərdi dənım.
Cümlə sözlər içində
Sözüm var oldu mənim.

Gözüm gözlər içində,
Üzüm üzler içində.
Haqqa doğru yol gedər
Sözüm sözlər içində.

Söz qanad açar oldu,
Quş kimi uçar oldu.
Söz dedim qıfıl vurdum,
Söz dedim açar oldu.

Hər söz bir qeyli-qaldı.
Söz hicrandı, vüsaldı.
Söz sözlə pəncələşdi,
Söz sözə arxa qaldı.

Söz oldu eşqim, andım,
Sözün odunda yandım.

Bir söz ömrü yaşadım,
Əbədilik qazandım.

SÖZ - BAYRAQ

Coşan "Heyratı"mdı, döyüşən "Cəngi"m,
Şanlı tatiximdən sorağımdı söz.
Düşməne tuşlanan topum, tufəngim,
Ən güclü silahım, yarağımdı söz.

Tanrı hikmətini açan gərdeşim,
Odunda alışıb suyunda bişim.
Cismimi dağılayan sönməz atəşim,
Ruhumu oxşayan darağımdı söz.

Odur həqiqəti tapmaq həvəsim,
Odur zülmətləri batıran səsim.
Çəkib üstümüze Tanrı sayəsin,
Aləmə nur saçan çırağımdı söz.

Qartal qanadlıdır göylərdə ucan,
Balıqtək su yaran, ceyrantək qaçan.
Şeytan kələyinin düyünün açan,
Tanrı mələyinin duvağıdır söz.

Odur həm dağ çəkən, həm də dağ udan,
Gücün var haqqına dəyən dağı dan.
Həsret hasarını sökən, dağıdan,
Vüsal binasının suvağıdır söz.

Yalana, hiyləyə sinəsin gərən,
Həyat xalçasına naxışın hörən.
Sabaha qələbə mügdəsin verən
Göylərə ucalan bayrağımdı söz.

SÖZÜN MƏKANI

Bətnində qoruyar haqqı, imanı,
Dağıdar çiskini, sisi, dumanı.
Zamana sığışmaz sözün zamanı,
İlahi gözəllik məkanındı söz.

Aqillər hər sözdə bir hikmət tapar,
Sözlə qanadlanıb köhlənin çapar.
Dünya bir bazardı, nə iztəsən var,
Qızıl, cəvahirat dükanıdır söz.

Hikməti, qüdrəti qarışdır qana.
Yatmış duyğuları gətirər cana.
Tarix açarını verib insana,
Fikir qatarının sükanındı söz.

Çiçək ləçəyidi, nanə yarpağı,
Ətri, rayihəsi bürüyər dağı.
Vulkantək əridər daşı, torpağı,
Qəlblərin yeraltı təkanındı söz.

Sığmaz ölçüsünə hər təzə dəbin.
Kükrəyər ilhamı, çağlayar təbi.
Ürəyə ruh verər sözün ədəbi,
Könül dünyasının ərkanındı söz.

Ulduzdur, zülmətin bağrını dələn,
Çiçəkdir, butası çırtlayıb gülən.
Tanrının eşqindən süzülüb gələn
Ziya xəzinəsi, nur kanıdır söz.

SÖZÜN VÜQARI

Sözdür bu dünyanın ürək damarı,
Sözdür ən qiymətli dövləti, varı.
Göylərdən ucadı sözün vüqarı,
Haqq sözün önündə dağlar əyildi.

Söz - mizan-tərəzi, götür haqqı çək,
Yaz gələr söz əgər açarsa çiçək.
Qəlbın kürəsində qızan dəmirtək
Söz də zindanların üstə döyüldü.

Alovda yatanlar, odda yatanlar,
Dərədə, aşağı qatda yatanlar,
Uyub fil qulağı altda yatanlar
Topla ayılmadı, sözlə ayıldı.

Gözü doymaz olar qarın-gödənlər,
Qələbə çalacaq haqqı güdənlər.
Haqq sözün üstündə qurban gedənlər
Yaşadı öyüldü, öldü öyüldü.

Kim bilir nə vədə verir bu bahar,
İl ötür, yolları tutur bəyaz qar.

Söz də kirkirədir, ovulmayanlar
Kirkirə içinə düşdü üyüldü.

Baş vur hikmətinə sən dərin-dərin,
Daim ucalarda olacaq yerin.
Sözü zirvələrə qalxan şairin
Qəlblərdə söhbəti, adı duyuldu.

Söz Tanrı nuruna qanad açan dil,
Söz də müqəddəsdür, önündə əyil.
Seyid Nəsiminin dabanı deyil,
Təpədən-dırnağa ruhu soyuldu.

Söz çınqı, söz alov, söz od, atəşdi,
İnsanlar həyatda söz üstə bişdi.
Söz də asimanda yanan günəşdi,
Nadanlar baxanda gözü qıyıldı.

Həyatdan baş çıxar, özünü tanı,
Ən böyük meydandı sözün meydanı.
Bu söz meydanında axsa da qanı,
Hünər göstərənlər igid sayıldı.

Zaman olayları ötəcək dil-di,
Sanma bu dünyanı bixəbər, qafıl.
Tarix hakimlərin hökmüylə deyil,
Şair qələmiylə elə yayıldı.

Yolu sözdən keçir daim bəşərin,
Sözlə ayırd etdik xeyiri, şəri.
Sözün qiymətini bilməyənlərin
Torpağı oyuldu, daşı oyuldu.

Hər söz baş qaldırır deyir haqqı qan,
Hər daş dilə gəlib deyir qana-qan.
Yağışlar altında yuyulmayan qan,
Bir kəlmə ilahi sözlə yuyuldu.

Haqdan qüvvət alıb gələrsə səsin,
Hər dağda, hər daşda gülər nəfəsin.
Haqq sözün üstündə baş qoyan kəsin
Hər yanda söhbəti, sözü deyildi.

Allaha səcdədi, ibadətədi söz,
Hünərdi, qüvvətədi, cəsərətdi söz.
İnsanlıq haqqıdı, ədalətədi söz,
Sözü olmayanın haqqı yeyildi.

Daşı daş üstünə qoymayan tarix,
Yaşı yaş üstünə qiyməyən tarix.
Qan tökən sözlərdən doymayan tarix
Qan kəsən sözlərdən doydu, bayıldı.

Qazanıb ilahi haqqı güdənlər,
Uduzub həmişə başsız bədənlər.
Yolu düz getmədi duza gedənlər,
Adları söz altda duza qoyuldu.

SABAH BİR SÖZ

Ömür yolu - tülu, qürub,
Hər ömür min yollar yorub.
Bir ürəkdə bardaş qurub
Savab bir söz, günah bir söz.

Söz söylədim elim üstə,
Bəla çəkdim dilim üstə.
Süfrə açıb yolum üstə
Ağıl bir söz, tamah bir söz.

Hikməti var hər bir anın,
Yola salır min insanı.
Fəth eləyir bu dünyanı
Kitab bir söz, silah bir söz.

Ürəyimin yarasında,
Dərdlərimin çarasında,
Göylə yerin arasında
Şeytan bir söz, Allah bir söz.

Zamanın hökmü düz olub,
Ürək yanıb köz-köz olub.
Dünən artıq bir söz olub,
Bu gün bir söz, sabah bir söz.

SÖZÜN GÜCÜ

Söz qüdrət sahibi, güc sahibidir,
Sözdür hökm eləyən bu yerə, göyə.
Qılınc qarşısında boyun əyməyən
Sözün qarşısında gəlir səcdəyə.

Söz sonu görünməz tufanlı dəniz,
Sözün hər ovucu böyük bir ümman.
Göylərdən əngindir sevən qəlbimiz,
Könül dünyamızda sözdür hökmran.

Göylərin bətnində çağlayan odam,
Sözün qüdrətiylə kükrəyib daşan.
Ədalət görməyib fani dünyada,
Sözdən ədalətli dünya qurmuşam.

Söz inci bəsləyən dərin dəryadı,
Qızıl da söz ilə çələngin hörər.
Sözün hərərəti, istisi, odu
Dağları əridib muma döndərər.

Xəzinə gizlədir dağların dibi,
Sirlı aləmlərin açarındı söz.
Sözdür ən dəyərli qüdrət sahibi,
Bu qüdrət önündə baş əyirik biz.

Dünyanın çəkisi sözlə gəlir tən,
Sözdür hər zərrənin ali sərvəti.
Bütün kainatı sözdür işlədən,
Tanrıdan güc alıb sözün qüdrəti.

SÖZ - HAKİM

Allahın ən böyük hədiyyəsi,
İnsanın ən böyük kəşfidi söz.
Nə qədər aşkar olsa, açıqlansa da,
Bir o qədər gizli sözlə, məxfidi söz.
Söz dünya bağçasında ən gözəl sərvət,
ən dadlı nemət.

Sözlə çiçək açır məhəbbət,
gülür təbiət.

Min bir sirrə qıfıl olar,
Min bir sirrə açar - söz.
Bayraq edib sevgini
Yüklənər hər duyğuya.
Tənha ürəklərə,
Qapalı qəlblərə
Sevdasıyla yol açar söz.
Söz - Tanrıdan bu günə yol gələn iz,
Söz - insan ürəyində ocaq yandıran köz.

Zirvələrdə daşa dönən buz,
əyrini mühakimə edən düz.
Söz də canlıdır,
Sözün də canı, əti var.
Sözün də qüruru,
Sözün də ləyaqəti var.

Nizami sözün hikməti,
Nəsimi sözün hünəri,
Füzuli sözün eşqi,
Sabir sözün acısı, qəhəri.
Boy atdı əsr-əsr
Neçə qəlbə od vurdu sözün zəhəri,
Neçə dilə dad verdi sözün şəkəri.
Hər zamanın öz sözü var,
Hər sözün öz zamanı.

Analar doğsa da, söz yaratdı
Bu cahanda insanı.
Dünyanı, həyatı mizana düzdü söz.
Min bir dərdə məlhəm olan
Şəkərdi söz, duzdu söz.
Yaşmaqılı bir gəlindi,
Bakirə bir qızdı söz.

Həyat mübarizə meydanı,
Söz qılıncıdı, söz - qalxan.
Qılınc yarasın tikən həkim sözdür,
Sözdür insana atatək böyük,
anatək yaxın.
Ədalət məhkəməsində
Haqqı deyən hakim sözdür.
Söz gəlir! Ayağa qalxın!

(Davamı var)

